

Medlem. Jeg billigere selvfølgelig, at Regjeringen har søgt at ophæve Bestemmelserne i Forordningen af 11te November 1791 § 4, hvad angaar Brevforsendelsen ved Bud fra By til By og fra Sogn til Sogn; men jeg kan ikke erkjende det for rigtigt, at man fastslaar ved Lovgivningsmagten Noget, som Regjeringen har ønsket skulde ske ad Friwillighedens Vej, idet der jo i en Ministerkrivelse af 1875 er udtalt, at det var ønskeligt, at Sogneraadene ordnede dette Forhold saaledes, at Brevene kunde blive besørgede fra vedkommende Brevsamlingssted til vedkommende Sognefoged. Ser man nu paa Lovforslaget, saaledes som det foreligger, fremgaar det jo klart, at det er de Kommuner, som ere mindre heldigt stillede med Hensyn til Kommunikationsmidler, hvem denne Pligt vil komme til at paahvile. Nu siger rigtignok Regjeringen, at for Kommunerne vil det kun blive en lille Byrde, forsaavidt som det overhovedet vil blive en Byrde, hvorimod det, naar Statskassen skal udrede Bederlaget for Bud, som direkte sendes fra vedkommende Retsbetjente til vedkommende Adressater, vil blive en forholdsvis stor Udgift for Statskassen. Jeg ser ikke rettere, end at man maa kunne vende det om og sige akkurat det Modsatte. Jeg kan ikke gaa ud fra, at det kan være Regjeringens Mening, at f. Ex. vedkommende Retsbetjent skal leie et Bud ved Thingstedet og lade det gaa paa sine Ben 4—5 Mil til vedkommende Adressat. Det er dog vel Meningen, at Regjeringen vil ordue det saaledes, at man vil benytte Posten til det Brevsamlingssted, der ligger Adressaten nærmest, og gaar man ud fra, at Regjeringen vil det, ser jeg ikke, hvorfor det kan blive Staten dyrere end vedkommende Kommune. Tværtimod; thi i det Tilfælde kunde man arrangere Forholdet saaledes, at Vedkommende til Brevsamleren til at sende vedkommende Brev til vedkommende Adressat, og der behøves altsaa ikke Bud fra Brevsamlingsstedet til vedkommende Sognefoged, undtagen forsaavidt der er Tjenestebreve; men skulle Kommunerne besørge disse Tjenestebreve, ere de nødsagede til efter den Affattelse, Lovforslaget har, at lade Bud møde, hver Gang Posten kommer, thi der staar, at Brevene skulle uopholdelig bringes til vedkommende Adressat. Nu kjender jeg ikke, hvorledes Forholdet ellers er ordnet omkring i Landet, men hos os er det ordnet saaledes, at Sognekommunen liciterer Brevudbringelsen til Sognefogden eller rettere sagt til begge Sognefogder — Kommunen bestaar nemlig af 2 Sogne — for hvert Aar. Jeg husker ikke, hvilket Be-

løb det nu udgjør, men jeg antager ikke, jeg feiler, naar jeg siger 20—25 Kr. for hver Sognefoged. Vi have imidlertid ikke opfattet Forholdet saa strengt, at Udbringelsen skal ske uopholdelig, thi Posten kommer to Gange daglig, og der kan godt være Brev begge Gange fra vedkommende Retsbetjent, thi til en Tid er det lettest at sende den ene Vej og til en anden Tid ad den anden Vej; det beror paa, hvilken Tid af Dagen Vedkommende sender Brevet afsted fra Thingstedet. Efter Forslaget ser jeg imidlertid altsaa ikke rettere, end at Kommunerne blive nødsagede til at lade en Mand møde to Gange om Dagen paa Brevsamlingsstedet for at udbringe Brevene. Skal det nu opfattes saa strengt, paaistaar jeg, det vil blive kostbarere og uheldigere end tidligere, og jeg ser med min bedste Villie ikke rettere, end at der ved en velvillig Forhandling mellem den høitærede Justitsminister og den høitærede Indenrigsminister maatte kunne træffes en Ordning saaledes, at vedkommende Brevsamler kunde udsende Brevene, forsaavidt der var saadanne, eller leie et Bud paa Statens Regning og dermed affinde disse Breve de enkelte Gange, der maatte være saadanne til Besørgelse. Jeg vilde altsaa ønske, at vi bragte Forslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det var vedtaget her ifjor, og jeg ser heller ikke rettere, end at det andet Thing ikke kan have noget Bessentligt at indvende derimod efter det Forslag, der vedtoges i det andet Thing. Jeg tror, at det andet Thing maa erkjende, at det er en ubillig Skat, man lægger paa de Kommuner, som ere uheldigt stillede iforveien. Det kan maaske være længe, inden Postforbindelsen bliver saa stærkt udviklet, at man faar Brev bragt til hver Mand's Dør. Der er mange Egne i Landet, hvor man ikke er kommen ret vidt i den Retning. Paa min Egn er det saaledes, at vi have Brevsamlingssted i en temmelig stor By, og fra det udgaar rigtignok en Landpost, men kun til to Steder, nemlig til mig og til Sogneraadformanden i en anden lille By; herfor betales af Kommunekassen 20 eller 25 Kr., og noget Lignende finder Sted i Nabolommunen; der er ca. 14 Mil til hver. Jeg vilde altsaa ønske, at Thinget vilde støtte mig i mine Udtalelser, og det saaledes, at vi ved 2den Behandling bragte Forslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det blev vedtaget her ifjor.

D. Christensen: Naar den ærede Taler bemærkede, at dette Lovforslag vil lægge en større Byrde paa Kommunerne, end de have, saaledes som Forholdet nu er ordnet, kan